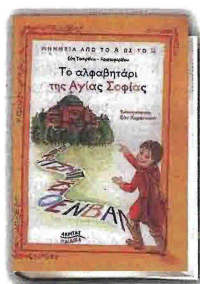

Παραμύθια με αστραφτερή

Από την Ελένη Σαραντίτη

■ Εύη Τσιτρίδου-Χριστοφορίδου
Το αλφαβητάρι της Αγίας Σοφίας
 εικονογράφηση: Εύα Καραντινού
 σειρά: «Παιδικά»
 εκδόσεις Ακρίτα, σ. 53, έγχρ.,
 σκληρό εξώφυλλο, 11 €

Έχουμε εδώ ένα πρωτότυπο, πράγματι, βιβλίο αλλά εκτός της πρωτοτυπίας του το έργο της Εύης Τσιτρίδου-Χριστοφορίδου διαθέτει και άλλα ουσιαστικά προσόντα: διαβάζεται δε με ενδιαφέρον τόσο από τους μικρούς όσο και από μεγαλύτερους αναγνώστες.

Τη συγγραφέα του τη γνωρίσαμε από τα έξοχα «Παραμύθια της Ίμβρου», στις εκδόσεις «Ακρίτας» ομοίως, όπου όλη η ομορφιά και η συγκίνηση των παραμυθιών του πολύπαθου νησιού έχει μεταφερθεί στις σελίδες της συλλογής. Γραμμένα με σοβαρότητα και συστολή, όπως ακριβώς ταιριάζει στα παραμύθια τα οποία ο λαός έχει στολίσει με τη δική του αστραφτερή γλώσσα, τα «Παραμύθια της Ίμβρου» μας άρεσαν πολύ. Μερικά δε από αυτά τα βρήκαμε σπάνια, ενώ ένα μας ήταν άγνωστο.

Τώρα, με το «Αλφαβητάρι της Αγίας Σοφίας» η Εύη Τσιτρίδου θα ξεναγήσει ωραία στα παιδιά στο λαμπρό μνημείο του Ελληνισμού και του Χριστιανισμού, την Αγία-Σοφιά, για το κτίσιμο της οποίας εργάστηκαν πάνω από δέκα χιλιάδες άνδρες, ενώ χρειάστηκαν πέντε και πλέον έτη μέχρι να ολοκληρωθεί το έργο και να εγκατασταθεί ο ναός, η μεγαλοπρέπεια και η ομορφιά του οποίου έκαναν τον Ιουστινιανό να αναφωνήσει το γνωστό «Νενίκηκα σε Σολομών!». Φυσικά δεν ήταν η τελειότητα της μορφής της που κατέστησε θρύλο την Αγία-Σοφιά, είναι κάτι πολύ περισσότερο και βαθύτερο: Η εκκλησία είναι συνδεδεμένη με τα πάθη αλλά και τις ανατάσεις και τα επιτεύγματα των κατοίκων της Βασιλεύουσας.

Στο «Αλφαβητάρι της Αγίας Σο-

φίας» ο αναγνώστης, ξεκινώντας από το «Α», όπως «Αρχιτέκτονες», θα γνωρίσει ποιοι και πότε έκτισαν την εκκλησία, πόσο εργάστηκαν γι' αυτήν κ.ά., ενώ στο «Β», όπως «Βυζαντινή Αυτοκρατορία», θα πληροφορηθεί, εν τάξει βέβαια, τα της ανόδου και της πτώσης της. Στο «Δ» παρατίθενται στίχοι από το εξαιρετικό δημοτικό τραγούδι «Σαν τα μάρμαρα της Πόλης, που 'ναι στην Αγία-Σοφιά...», στο γράμμα «Ε» έχουμε την άλωση της Κωνσταντινούπολης από το «Εάλω η Πόλις!», στο «Θ», όπως «Θρήνος», μεταφέρεται η θλίψη για την άλωση και μαζί το πολυαγαπητό στον Ελληνισμό δημοτικό τραγούδι «Σημάνει ο Θεός, σημαίνει η γη, σημαίνουν τα επουράνια/ σημαίνει κι η Αγία-Σοφιά, το μέγα μοναστήρι...», το οποίο, σημειώνει η συγγραφέας, ανακαλύφθηκε σε χειρόγραφο του 15ου αιώνα. Αλλά το βιβλίο δεν εστιάζει στις πληροφορίες, παρ'ότι το παιδί με έξυπνες προτάσεις που βρίσκονται στο τέλος κάθε σελίδας, σε διάφορες δραστηριότητες και έτσι ο αναγνώστης θα αισθανθεί ότι συνεργάζεται σχεδόν με τη συγγραφέα. Οι σύντομες ιστορίες που βρίσκονται κάτω από κάθε γράμμα είναι γραμμένες με προσοχή και λεπτότητα. Η εικονογράφος Εύα Καραντινού δούλεψε ωραία με τα γράμματα.

■ Aliki Steen
 (κείμενα-εικονογράφηση)
Το Αλογάκι
 εκδόσεις Παπαδόπουλος,
 σ. 32, έγχρ., δεμένο, 8,50 €

Παρότι η σημασία της ιπποτροφίας τα τελευταία χρόνια μειώθηκε σημαντικά για πρακτικούς λόγους, όλοι γνωρίζουμε ότι το άλογο είναι ευφυές και δυνατό πλάσμα, πιστό στον άνθρωπο και ένας εφ' όρου ζωής φίλος. Η πρώτη αναφορά κατοικίδιου αλόγου έγινε το 2000 π.Χ. στη Μογγολία. Ο Ηρόδοτος αναφέρει πως ο Κύρος, αφού έγινε κύριος του βαβυλωνιακού κράτους, διατήρησε, εκτός από τα ά-

λογα του στρατού του, ιπποφορείο με 16.000 φορδές και 800 επιβίθροτες. Στην Ελλάδα το άλογο μεταφέρθηκε από τη Μικρά Ασία και πρώτη παράστασή του βρέθηκε στους τάφους των Μυκηνών που ανώνονται στη χρονολογία 1.700 π.Χ.

Στην Ελλάδα, πάντοτε κατά τον Ηρόδοτο, και σύμφωνα με χρησμό του Μαντείου των Δελφών, από τα ωραιότερα και ισχυρότερα πλάσματα στον κόσμο ήταν τα άλογα της Θεσσαλίας.

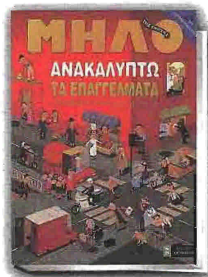
Το «Αλογάκι» της Aliki Steen είναι μια χαρούμενη, γεμάτη αγάπη ιστορία, η οποία αναφέρεται στο άλογο της Σκύρου ή αρχαίο ελληνικό ιππάρχο, τον γνωστό σε όλους μας ήμερο και βραχύκορμο φίλο του ανθρώπου. Στο σημείωμά της η συγγραφέας και εικονογράφος μας πληροφορεί ότι το άλογο της Σκύρου κόσμησε τα αετώματα του Παρθενώνα, γεγονός που υποστηρίζουν πολλοί ιστορικοί. Το Equus Cabulus Skyros Pony, όπως είναι η επιστημονική του ονομασία, είναι από τις αυτόχθονες φυλές αλόγων της Ελλάδας και ζούσε στην Αττική, στη Ρόδο, στη Θάσο, στη Σκύρο και αλλού. Ήταν πιο μεγαλόσωμο, πλην οι συνθήκες διαβίωσης επέδρασαν δυσμενώς στη διάπλασή του. Σήμερα για πολλούς λόγους κινδυνεύει με εξαφάνιση.

Η Aliki Steen ανησυχώντας για τα ήπια, φιλικά και αγαπημένα πλάσματα έγραψε αυτή την έμμετρη ιστορία, όπου ένα ξανθόμαλλο κοριτσάκι, η Σοφία, που αγαπά πολύ τα ζώα, έχει αδυναμία σε ένα πάνινο αλογάκι. Τις νύχτες το παίρνει στο κρεβάτι της, το αγκαλιάζει και ονειρεύεται ότι τάχα το παιχνίδι της ζωντανεύει, μεγαλώνει και την πλησιάζει τροχάκι-τροχάκι, με τη χαίτη του να ανεμίζει περήφανα, και να της υπόσχεται βόλτες στο ακρογιάλι, επισκέψεις στο ζωκλήσι, συντροφιά και παιχνίδια. Και όπως συχνά τα όνειρα βγαίνουν αληθινά, ένα ευτυχισμένο πρωινό, «Γλυκιά μου, εσύνα», λέει η μαμά της/ χαϊδεύοντας τα ξανθά μαλλιά της./ Σου έχω μια έκπληξη που δεν μπορείς να φανταστείς./ Ντύσου γρήγορα και έλα να δεις./ Ένα αλογάκι έγρασε νυχτιάτικα...»

Η απόλυτη ευτυχία για τη Σοφία «Μοιάζει μ' εκείνο που είδα στ' όνειρό μου...». Παιδί και άλογο αφήνονται στην αγάπη τους. Και η αγάπη αυτή χαρίζει ασφάλεια, υποχώρηση, υπευθυνότητα και άπειρες ικανοποιήσεις. Εκεί, κοντά στο παιδί, το αλογάκι βρήκε καταφύγιο και ζεστασιά. Μέχρι τότε

ζούσε μέσα στις κακουχίες και τις στερήσεις...
 Ιδιαίτερα θα σταθούμε στην εικονογράφηση, όπου χαϊρόμαστε ένα εκπληκτικά ωραίο και αξιαγάπητο αλογάκι. Αλλά μήπως και στην πραγματικότητα δεν είναι; Και αυτό ένα από τα θαύματα της ζωής είναι. Εμείς οφείλουμε να το σεβαστούμε και να το βοηθήσουμε. Να σημειώσουμε ότι από τις πωλήσεις του βιβλίου θα ωφεληθούν τα αλογάκια της Σκύρου. Ας το λάβουμε υπόψη.

■ Patricia Holl
Ανακαλύπτω τα επαγγέλματα-250 επαγγέλματα για να σχεδιάσεις το μέλλον σου
 μτφρ. Χριστιάννα Σαμαρά, Μαρία Τσαούση
 εικονογράφηση: Prouto, Sebastien Mourrain, Sebastien Telleschi, Robin
 σειρά: «Μήλο της Γνώσης»
 εκδόσεις Καστανιώτη,
 σ. 120, έγχρ. εικονογρ., συν φωτογραφικό υλικό, 23 €

Παρότι στο οπισθόφυλλο του βιβλίου αυτού υπάρχει η ένδειξη «από 8 ετών», εμείς θα διαφωνήσουμε. Το βιβλίο απευθύνεται σε αρκετά μεγαλύτερα παιδιά. Και αυτά πρέπει να το αναζητήσουν. Αυτό ή εμείς ας είναι. Να ζητηθεί, όμως.

Το βιβλίο «Ανακαλύπτω τα επαγγέλματα» (Editions Nathan, Paris) είναι στο είδος του ένα εντυπωσιακό βιβλίο. Προϊόν πολυχρονης έρευνας, μελέτης και ευθύνης, στοχεύει στην κατατόπιση των παιδιών γύρω από το επάγγελμα που θα επιλέξουν να ασκήσουν μεγαλώνοντας, είτε ακολουθώντας τις κλίσεις τους είτε, απλώς και μόνο, και συν τα χρόνια, αποφασίζουν να βιοποριστούν βάσει συγκεκριμένων, συνήθως, πρακτικών κριτηρίων. Οπωσδήποτε το επάγγελμα διαδραματίζει πρωτεύοντα ρόλο στη ζωή του ενήλικου.

Ως εκ τούτου πιστεύουμε ότι το «Ανακαλύπτω τα επαγγέλματα» θα φανερί πολύ χρήσιμο στα παιδιά, τα οποία βέβαια θα ωφεληθούν αλλά και θα διαβάσουν ένα βιβλίο όπου η γνώση μεταδίδεται ζωντανά, ευχάριστα, με άγνωστες και καθόλου ηλεκτρικές λεπτομέρειες, διασκεδαστικές κάποιες φορές, πάντως γνώση που εντυπώνεται χάρη στην απλότητα με την οποία είναι εκφρασμένη. Και επίσης χάρη στο πολύ ενδιαφέρον φωτογραφικό υλικό αλλά και τα εκφραστικά σκίτσα που εμπιέρονται σε όλες τις σελίδες του βιβλίου. Ακόμη και στατιστικές υπάρχουν.

Το «Ανακαλύπτω τα επαγγέλματα» είναι χωρισμένο σε δεκατέσσερις θεματικές ενότητες, όπως λ.χ.: το Αθλητικό κέντρο, Η αίθουσα θεαμάτων, Το μουσείο, Το τηλεοπτικό στούντιο, Το νοσοκομείο, Η πόλη, Η ύπαιθρος κ.ά. Στο Λιμάνι, για παράδειγμα, ο αναγνώστης θα γνωρίσει με λεπτομέρειες ποια επαγγέλματα ασκούνται σε αυτόν τον ζωτικό χώρο και διαρκώς εν κινήσει χώρο: πλοίαρχος Εμπορικού Ναυτικού, αξιωματικός Πολεμικού Ναυτικού, πλοηγός, φαρμάς, ναυαγώσπτης, υπεύθυνος στοιβασίας, υπεύθυνος αποθήκης, ωκεανογράφος ερευνητής, εκπαιδευτής ιστιοπλοίας.

Δεν μπορούμε να επεκταθούμε περαιτέρω, μπορούμε όμως να σας συστήσουμε με θερμά λόγια το βιβλίο.

■ Ιωάννα Μπαμπέτα
Η Μελίνα ντετέκτιβ
 εικόνες: Ναταλία Καπατσούλια
 σειρά: «Διαβάζω ιστορίες- Αυτοκίνητο»
 εκδόσεις Μεταίχμο, σ. 46, 5 €

Στη σειρά αυτή περιλαμβάνονται βιβλία για παιδιά που αρχίζουν να διαβάζουν μόνα τους και ο λόγος πρέπει να είναι λιτός και επιλεγμένος - αναλόγως της εξοικείωσης

γλώσσα και σπάνια ομορφιά

του παιδιού μαζί του. Όλες οι ιστορίες είναι σύντομες, το μέγεθος των βιβλίων είναι μικρό, γενικά πρόκειται για βιβλία προστά στα παιδιά, ώστε να αναζητήσουν αργότερα και άλλα αναγνώσματα ξεκινώντας μια σχέση που, ει δυνατόν, θα κρατήσει παντοτινά. Στο βιβλίο της Ιωάννας Μπαμπέτα, το πρώτο της νομίζω, πρωίδα είναι μια μικρούλα, ίσως επτάχρονη, που ακούει στο όνομα Ναταλία. Χαριτωμένη, πράγματι, προικισμένη με χιούμορ, αφέλεια και τρυφερή καρδιά. Η Ναταλία κρατά ημερολόγιο, από τις σελίδες του οποίου μαθαίνουμε τα σχετικά με αυτήν. Κατ' αρχάς, πληροφορούμαστε ότι αποφάσισε να γίνει ντετέκτιβ όταν μεγαλώσει, αλλά στην τάξη γέλασαν, ίσως χέλιψαν, συμπεραίνει η μικρή. Αντιθέτως, στη μητέρα της φάνηκε λαμπρή η ιδέα και από τότε της αναθέτει διάφορες δουλειές σχετικές με το μελλοντικό της επάγγελμα, όπως να βρίσκει αντικείμενα κ.λπ. Όπως ο πατέρας της έχει επαγγελματικές κάρτες, έτσι και η Μελίνα ζωγράφισε μερικές και τις μοίρασε στη γειτονιά: «Μελίνα-Ντετέκτιβ» έγραφαν και οι γείτονες τις δέχτηκαν γελώντας. Φαίνεται πως χάρηκαν για μένα, γράφει. Κάποτε είδε σε μια αφίσσα ότι χάρθηκε ένας σκύλος και η μελλοντική ντετέκτιβ εξαπολύεται. Μαζεύει πολλά σκυλιά, αλλά κανένα από αυτά δεν ήταν το χαμένο... Μια μέρα, όμως, η ζωή της αλλάζει και το κέφι της δεν είναι πια ανεξάντλητο. Η Μελίνα γνωρίζεται με έναν ηλικιωμένο άστεγο που απάγκισσε στο διπλανό εγκαταλειμμένο σπίτι, συγκινείται με μια μοναξιά που δεν μπορούσε ούτε να τη φανταστεί και με μια ένδειξη που ούτε καν είχε ακουστά. Γι' αυτό βρίσκει τρόπους και τον βοηθά, και με την παρουσία της έστω – από το παράθυρο επικοινωνούν –, άλλωστε δεν κινδυνεύει από αυτόν, το ξέρει καλά. Η μητέρα της, όμως, όπως οι περισσότερες μητέρες, φοβάται... Το καλό τέλος της ιστορίας είναι ότι βρέθηκε ο χαμένος σκύλος. Και το ακόμα καλύτερο: Οπωσδήποτε θα γίνει ντετέκτιβ η Μελίνα θα βρίσκει ηλικιωμένους και θα τους κάνει να χαμογελούν και να χαίρονται. Η γραφή της Ιωάννας Μπαμπέτα μεταφέρει με χιούμορ και κρυμμένη συγκίνηση τον ωραίο, ευαίσθητο και ανθεκτικό κόσμο στις

σελίδες του ημερολογίου. Η εικονογράφος Ναταλία Καπατσούλια απέδωσε ωραία την αφοπλιστική Μελίνα.

■ **Κίρι Λάιφουτ**
Στο σπίτι του μπαμπά
 εικονογράφηση: Μπεν Γκαλμπρέιτ
 μτφρ.: Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη
 εκδόσεις Μεταίχμιο, σ. 32, έγχρ., σκληρόδετο, 12 €

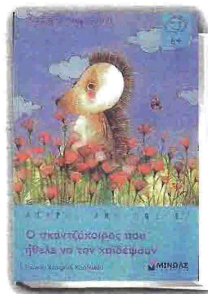

Να πούμε εξ αρχής ότι το βιβλίο είναι πολύ διασκεδαστικό και η εικονογράφηση, ευφραντική. Προσωπικώς σε κάθε σελίδα χαρίζαμε φαντασία και ωραία χρώματα. Διασκεδαστικό, λοιπόν, το βιβλίο παρότι θίγει ένα σοβαρό θέμα, αυτό του διαζυγίου. Και είχε όλα τα παιδιά των οποίων οι γονείς έχουν χωρίσει να αισθάνονται έτσι εύθυμα και τόσο θερμά όταν επισκέπτονται το σπίτι του γονέα με τον οποίο δεν συμβιώνουν. Ίσως δε η ολιγοσέλιδη και άψογα εκτυπωμένη ιστορία «Στο σπίτι του μπαμπά» προσφέρει, εκτός από ευχαρίστηση, μια κάποια ανακούφιση, ηρεμία, ακόμη και οτοχασμούς στα παιδιά που, όπως όλοι γνωρίζουμε, συναντιούνται μόνο κάθε Σαββατοκύριακο ή πολύ αραιότερα με τον έναν από τους γονείς. Και όχι πάντα κάτω από τις καλύτερες συνθήκες. Το βιβλίο θα μπορούσαν να το φυλλομετρήσουν και γονείς.

Στην ιστορία υπάρχουν δύο αδέρφια, η Μαργαρίτα και ο Γιώργος, που πηγαίνουν κάθε δεύτερο Σαββατοκύριακο στο σπίτι του πατέρα τους, ξεκινούν πολύ χαρούμενα, μα και χαρούμενα παραμένουν μέχρι την επιστροφή. Ο πατέρας τους κάνει το παν για να τα ευχαριστήσει και πρώτα απ' όλα παίζει μαζί τους. Επειτα τα αφήνει ελεύθερα να κυκλοφορήσουν στο σπίτι, στον κήπο, να λερωθούν, να βραχούν, να φανταστούν πως είναι ταξιδιώτες, να ακούσουν μουσική και να χορέψουν ροκ & ρολ, βαλς, να στριφογυρίσουν ακόμη και ακούγουν

ντας Μπετόβεν. Με το πειρατικό της φαντασίας τους, το «Αστέρι», μπαρκάρουν και οι τρεις. Πουλιά παράξενα πλευρίζουν. Στο βάθος του ορίζοντα είναι το νησί με το κλασικό πια σεντούκι. Καθώς ο πατέρας τους είναι συλλέκτης διαφόρων αντικειμένων, τα παιδιά αισθάνονται πως επισκέπτονται έναν κόσμο μαγικό. Στα μέτρα τους, όμως. Τη νύχτα, όταν αποκαμωμένα πλαγιάζουν, ο πατέρας στέκει δίπλα τους με ένα παιδικό βιβλίο. Η ώρα της αγάπης. Σας αγαπώ, τους λέει και τα σκεπάζει. Αλλά αυτό το γνωρίζουν ήδη τα δυο αδέρφια.

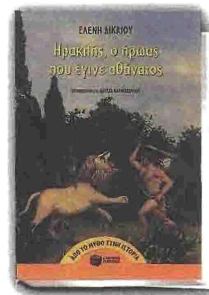
■ **Κατερίνα Αναγνώστου**
Ο σκαντζόχοιρος που ήθελε να τον χαιδέψουν
 εικόνες: Κατερίνα Χαδουλού
 σειρά: «Μικροί αναγνώστες»
 εκδόσεις Μίνωας, σ. 32, 6 €

Ενα ακόμη βιβλίο για τους καινούριους αναγνώστες. Ιστορία απλή, σε κάθε σελίδα λίγες λέξεις, σκέτο που υπογραμμίζουν όμορφα και ήρεμα την αγωνία του σκαντζόχοιρου που ζητούσε να αγαπηθεί, να αποκτήσει φίλους, να παίξει και ποτέ, μα ποτέ δεν το κατόρθωσε. Τα αγκάθια του, εμπόδιο μεγάλο για την απόκτηση έστω και ενός φίλου. Μικρός, βέβαια, φοβόταν. Όταν μεγάλωσε φόβηκε τους άλλους. Γι' αυτό απευθύνθηκε στους μεγαλύτερους της οικογένειας. Πίνε τρυφερός, τον συμβούλευσαν. Χαλάρωσε, σκέφτο κατά ωραία και τα αγκάθια σου θα μαλακώσουν και θα γίνουν σαν γούνα. Έτσι κι έκανε. Και απέκτησε φίλους και απόλαυσε παιχνίδια. Η ιστορία, στην οποία είναι φανερή η επίδραση της συγγραφέως Κατερίνας Αναγνώστου να μιλήσει για τη φιλία, θα προσφέρει

στο παιδί χαρά και ικανοποίηση επειδή θα μπορέσει να τη διαβάσει μόνο του. Αυτές οι πρώτες σελίδες όπου μέσα τους ταξιδεύει ο μικρός αναγνώστης, με τη δική του ικανότητα, χωρίς τη βοήθεια κανενός, θεωρούμε ότι παραμένουν αξεχαστές. Όχι, δεν είναι ο εμπλουτισμός του λεξιλογίου μόνον, είναι οι στιγμές οι συναρπαστικές κατά τις οποίες το παιδί, γράμμα το γράμμα, λέξη τη λέξη, ανοίγει μια πόρτα που μέχρι τότε παρέμενε διπλοκλειδωμένη γι' αυτό.

■ **Ελένη Δικαίου**
Ηρακλής, ο ήρωας που έγινε αθάνατος
 εικονογράφηση: Λουίζα Καραγεωργίου
 σειρά: «Από το μύθο στην ιστορία»
 εκδόσεις Πατάκη, σ. 168, 11, 50 €

Στη σειρά με τους ήρωες της μυθολογίας που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, της συγγραφέως Ελένης Δικαίου, έχουν ήδη κυκλοφορήσει «Οι αρχαίοι θεοί», «Κάτω από τα κάστρα της Τροίας», «Το μεγάλο ταξίδι του Οδυσσέα», «Ο Ιάσοντας και η εκστρατεία για το χρυσόμαλλο δέρας» και τέλος, «Θησέας, ο ήρωας που νίκησε τον Μινώταυρο». Τα βιβλία αυτά απευθύνονται στα μεγαλύτερα παιδιά. Περίπου τα ίδια βιβλία κυκλοφορούν και για τα μικρότερα, με άλλη μορφή, συντομωμένα και με πλουσιότερη εικονογράφηση. Το καινούριο της σειράς στο οποίο αναφερόμαστε, με τίτλο «Ηρακλής, ο ήρωας που έγινε αθάνατος», έχει και αυτό επίσης το... αδελφάκι του, που μπορεί να διαβαστεί από παιδιά 8-10 ετών. Ο «Ηρακλής» της Ελένης Δικαίου επιδιώκει σαν παραμύθι, με τη διαφορά ότι η συγγραφέας εκφράζεται με γλώσσα λογοτεχνική,

ίσως πιο γλυκιά και περισσότερο γλαφυρή από όσο θα έπρεπε γι' αυτόν τον ήρωα που ήταν σκληρός σαν σίδερο, ανθεκτικός σαν γρανίτης και ορμητικός και ανεξέλεγκτος σαν τις δυνάμεις της φύσης – μια δύναμη της φύσης και ο ίδιος. Η συγγραφέας έχοντας αποκτήσει και κατακτήσει το χάρισμα της ευφραδούς και θερμής γραφής, και της περιγραφικής επίσης, αφήθηκε να παρασυρθεί από αυτήν και καθόλου δεν τη χαλιναγώγησε. Στα μυθιστορήματα ίσως δεν είναι δυσάρεστο. Στη μυθολογία, ναι. Πάντοτε η γνώμη προσωπική. Βεβαίως, αν κρίνουμε από την κίνηση των βιβλίων της σειράς, των βιβλίων της γενικώς, αν κρίνουμε και από τα παιδιά που διαβάζουν τα έργα της με ευχαρίστηση, θα έπρεπε να υποθέσουμε ότι η κάποια υπερβολή στην έκφραση και η μερική εξιδανίκευση δεν βλέπουν τον αναγνώστη. Γνώμη μας είναι ότι βλέπουν τον συγγραφέα.

Πάντως η Ελένη Δικαίου έχει βραβευθεί επανειλημμένως, είναι πολυγραφώτατη και ούτως ή άλλως τα βιβλία της έχουν και ποιότητα, ενώ κάποια από αυτά είναι περιπετειώδη, κάτι που αρέσει στους νέους. Εν συντομία, σε πολλές από τις σελίδες της θα αισθανθείς μια ήπια και ευχάριστη ζέση, ιδιαίτερα στο πρώτο της μυθιστόρημα (εκδ. 1991), αλλά μέχρι σήμερα ξεχωριστό, «Τα κοριτσάκια με τα ναυτικά». Άλλα έργα της: «Οι θεοί δεν πεθαίνουν στην Πέλλα», «Μου μαθαίνετε να χαμογελάω, σας παρακαλώ», «Αναζητώντας τους χαμένους ήρωες», «Θα σε ξαναδώ, φίλδρακι μου», «Χριστουγεννιάτικες ιστορίες του δάσους» κ.ά. Το βιβλίο ξεκινά με τη γέννηση του ημίθεου από την Αλκμήνη έπειτα από την ένωση της με τον ερωτευμένο Δία, ο οποίος πήρε τη μορφή του συζύγου της Αμφιτρύωνα που έλειπε στον πόλεμο, συγχέεται με όλα όσα συνταρακτικά και φοβερά συμβαίνουν στη ζωή του ήρωα και τελειώνει τη στιγμή που ο Ηρακλής, απαλλαγμένος από τη γήινη σάρκα του, ανερχεται στη κατοικία των θεών, τον Ολυμπο. Η καθηγήτρια Μένη Κανατσούλη έγραψε το επίμετρο. Οι πολύ μελετημένες και αρκετά δουλεμένες εικόνες της Λουίζας Καραγεωργίου προσθέτουν πολλά στο βιβλίο.